

Nr. 1. i 2.

Miesięcznik
pobożnego stow.
Armji
św. Krzyża.

GŁOS ZIEMI ŚW.

Styczeń—Luty 1931.

Adres:

Redakcja „Głosu Ziemi Św“.

Klasztor Braci Mniejszych,
ulica Reformacka Nr. 4, w Krakowie.

Z drukarni Jana Gablankowskiego w Krakowie.

Od Redakcji.

Aczkolwiek zaszła zmiana w osobie redaktora Głosu Ziemi św. — jako nowego Komisarza Ziemi św. — to jednak pisemko pobożnego Stow. Armji Krzyża św. wychodzić będzie tak samo jak dotychczas, na razie jeszcze jako dwumiesięcznik i podawać będzie wiadomości tyczące się Ziemi św., jak również i tyczące się Stow. Armji Krzyża św. i jego Członków. Nadto zachęcać się będzie do sprawy Ziemi św. i miejsc świętych w Palestynie wszystkich P. T. wiernych, przedewszystkiem zaś „Krzyżowców" tj. Członków Stow. Armji Krzyża św.

Ceny za pojedynczy numer „Głosu Ziemi św." nie wyznaczamy, bo wydawnictwo nasze nie jest obliczone na zyski, ale jest upominkiem dla miłośników Ziemi św. od Komisarjatu naszego. Zostawiamy to więc

do uznania i dobrowolnej ofiary Czcigodnych Członków Armji Krzyża św. i wszystkich P. T. Czytelników.

Kraków w grudniu 1930 r.

O. Anatol Pytlik
Komisarz Ziemi św.
ul. Reformacka 4.

Wszystkim P. T. Czytelnikom „Głosu Ziemi św.“ »Błogosławieństwa Bożej Dzieciny« na rok następny, życzy

Redakcja.

Do

P. T. Czytelników „Głosu Ziemi Św.“

„Jeślibym Cię miał zapomnieć Jeruzalem, niech uschnie prawica moja, niech język przyschnie do podniebienia mego“.

Psalm 136, 5.

Od siedmiu wieków tj. od czasów kiedy Św. Franciszek osobiście pieszo nawiedzał te miejsca w Palestynie, po których Odkupiciel świata chodził, spełniają synowie jego straż nad drogimi sercu — Katolika pamiątkami, tak, że słusznie nazwani są stróżami Grobu Chrystusowego.

Nie samo tylko stróżowanie miejsc świętych jest wyłącznym celem synów Św. Franciszka — ale i praca misyjna. Utrzymanie miejsc świętych, kościołów, przytułków a także wyżywienie setek Katolików ubogiej ludności arabskiej, oto co

stanowi przedmiot trosk i zabiegów Franciszkanów *) w Ziemi św. Ale skąd wziąść na utrzymanie tylu drogich pamiątek — ba na życie nawet? To też jak wszyscy misjonarze wśród niewiernych zwracają się o pomoc i duchową i materjalną do Katolickiego społeczeństwa, tak też czynią i synowie św. Franciszka, wołając o pomoc proszą o ofiary na Ziemię św. Głos ten Franciszkanów z Ziemi św. popierają Papieże, którzy jako Ojcowie chrześcijaństwa — Opiekunami są z urzędu świętych pamiątek w Ziemi św. By jednak to wołanie w czyn wprowadzić, by nie zginęło dzieło wszystkich wieków Chrześcijaństwa od Krzyżowców począwszy istnieje organizacja w Kościele katolickim, potwierdzona i pochwalona i wielce zalecana w 60 bullach i listach przez 40 prawie Papieży a zwłaszcza ostatnich czasów — Piusa IX. Leona XIII. — Piusa

*) Pod nazwą Franciszkanów, trzeba rozumieć w Ziemi św. tak jak i w całym świecie Braci Mniejszych w habitach bronzowych — czy to Bernardyni, czy Reformaci — a nie jak jest u nas — Ojców w habitach czarnych — Konwentualnych.

X: — Benedykta XV. i w r. 1924 przez Piusa XI. — organizacja ta — to nowa »Armja Krzyża św«. Znacie ją Wy P. T. Czytelnicy »Głosu Ziemi św.« — bo sami do tej »Armji« należycie — jesteście nowoczesnymi Krzyżowcami. Ale niestety jakżesz mało jest tych co o tem wiedzą, jakżesz mało takich, co o Ziemi św. jej potrzebach pamiętają. Właśnie ta »Armja Krzyża św.« ma na celu bodaj w części małej rozwiązać tę ważną kwestję istnienia »placówki misyjnej« i »straży Grobu Chrystusa« w Ziemi św.

A w jaki sposób?

Za pozwoleniem i zaprobatą Stolicy Ap. cały świat katolicki podzielony jest na Komisarjaty Ziemi świętej które powstają w poszczególnych krajach — szczególniej tam, gdzie są klasztory synów świętego Franciszka. Na czele komisarjatu stoji Komisarz generalny na cały ów kraj, mianowany przez O. Generała całego Zakonu św. Franciszka. Obowiązkiem Komisarza generalnego jest: uświadamać Wiernych przez pisma, odczyty itp. o Ziemi św., o świętych pamiątkach

Chrześcijaństwa; o potrzebach tychże, a w ten sposób roznіecać miłość w sercach wiernych Katolików do tych miesc świętych a także wołać o pomoc na te zbożne cele misyjne.

Nadto obowiązkiem Komisarza gener. jest prowadzić Stowarzyszenie »Armji Krzyża św.«, mianować Zelatorów tegoż Stowarzyszenia, wydawać dyplomy przyjęcia Członkom i Zelatorom, przyjmować do uczestnictwa w zasługach duchownych P. T. Docrodziejów Ziemi św. — urządzać od czasu do czasu pielgrzymki do Ziemi św. — Wreszcie obowiązkiem Kamisarza Generalnego Ziemi św. jest: pukać do serc ofiarnych Katolików danego kraju i zbierać ofiary na Ziemię św. Obowiązkiem Komisarza Generalnego jest zwracać się do Najdostojniejszych XX. Biskupów i Najprzew. Kurji biskupich i przypominać, że wedle rozporządzenia Stolicy Ap. składka w Wielki Piątek przy Grobie Chrystusa po wszystkich Kościołach zbierana, przeznaczona jest na Ziemię św., a więc powinna być przez wszystkich Przew. XX. Proboszczów i Rektorów Kościołów od-

syłana do Kurji biskupich — zaś Kurje biskupie mają je odesłać do Komisarjatu Generalnego. W razach nadzwyczajnych mogą sami Rektorzy Kościołów wprost odsyłać te składki do Komisarjatu Generalnego. Komisarz Gener. często przesyła sprawozdanie ze swoich czynności i stanu Komisarjatu do Gener. sekretarjatu misyjnego w Rzymie, zaś ofiary do Kustodji Ziemi św. w Jeruzalem. Żeby te obowiązki mógł Komisarz Generalny dobrze spełnić, ma do pomocy Krzyżowców, tj. Członków Armji Krzyża św., przedewszystkiem Zelatorów. Jednak potrzebna tu pomoc P. T. Duchowieństwa, tych co nam przewodniczą i są pasterzami. Skoro zostałem zamianowany Komisarzem Gener. na całą Polskę w roku przeszłym a teraz dopiero faktycznie objąłem obowiązki Komisarza — zwracam się z gorącym apelem do uczuć katolickich w Imię Jezusa Ukrzyżowanego naszego Odkupiciela, którego pamięć drogą uczcić i zachować mamy, a ślady Jego kroków, Jego życia i męki-śmierci i Grobu utrzymać w naszem posiadaniu — w naszych Katolickich

rękach. Nie ludzkie, ale samego Zbawcy posłannictwo czuję się spełniać, dlatego ośmielony wołam: »Pamiętajmy o Jerozolimie — pamiętajmy o Ziemi św.« — »Jeślibym cię zapomniał Jeruzalem«... Apel podnoszę do Wszystkich P. T. Czytelników a szczególniej do duchownych, bo poparcia potrzebuje ta sprawa od P. T. Pasterzy, którzy, gdy swoje owieczki zechcą do tej sprawy zachęcić, wierzę w jej powodzenie.

Dotychczas, jak wszystkie dzieła misyjne w naszej Polsce, słabo prosperuje nasz Komisarjat Ziemi św. i porównania z innymi krajami nie wytrzymuje. Jednak przy Bożej pomocy a dobrej woli P. T. Duchowieństwa, miejmy nadzieję, że się poprawi. — W tym też celu, by o Ziemi św. mówić, wspominać, do jej miłości i ofiarności dla niej zagrzewać, służyć będzie to pisemko, które jak przedtem, tak nadal darmo po całej Polsce rozsyłać będziemy, licząc na dobrowolne ofiary na Ziemię św. od naszych P. T. Członków i sympatyków.

Kończąc to moje pierwsze wezwanie —

wołam: Wstępujmy w szeregi Krzyżowców — tj. zapisujmy się do Pob. Stow. »Armji Krzyża św.«. — Pamiętajmy o Ziemi św. i jej potrzebach, pamiętajmy o świętem Jeruzalem i pamiątkach po Chrystusie«„„

O. Anatol Pytlik
Komisarz gener. Ziemi św.

MODLITWA KRZYŻOWCA.

Ojcze i wiekuisty Boże nasz! Ofiaruję Ci Najdroższą Krew Jezusa Chrystusa na zadośćuczynienie za moje grzechy, za potrzeby Kościoła Świętego, za potrzeby Ziemi Świętej, za nawrócenie biednych grzeszników i za wybawienie dusz z mąk czyścowych.

(Ma być admawiana rano, w południe i wieczorem).

Poprzez pnstynię Judajską.
(Dokończenie).

Godziny Krwi Chwały.

Herezje, rozpowszechniające się wówczas w całej Palestynie, w szczególności monofizytyzm, znajdywały anachoretów poza swymi klasztorami, walczących otwarcie ku obronie i nierozerwalności Rzymskiej Wiary. I tak to, zacytuję przykład: w r. 516 św. Saba na czele swych mnichów w liczbie dziesięciu tysięcy wyszedł ze swojej Laury, ażeby się udać do Jerozolimy na sobór, odbywający się w Eudoxyjskiej Bazylice św. Stefana i tam walczyć, nawet z narażeniem życia, przeciw heretykom w obronie wiary Chalcedońskiej. Obecność jednolitego, tego zahartowanego pułku pustelników przeważyła; prawowierność wyszła z walki zwycięsko. Był to zaiste pamiętny dzień

i zaznaczył piękną kartę w rocznikach Laury.

Należy jeszcze przypomnieć inne zwycięstwa polityczne i religijne, osiągnięte przez samego św. Sabę, mającego wówczas 90 lat, pomiędzy innemi zmniejszenie podatków, ciążących na ludności palestyńskiej; dekret cesarski na odbudowanie kościoła w Napluzie, który zburzyli i spalili Samarytanie; budowę schroniska dla pielgrzymów w Jerozolimie, wreszcie przyłączenie do Laury fortecy, któraby ją broniła od napadów arabskich. Nie rzadko bowiem się zdarzało zdobywanie szturmem klasztoru przez bandy Beduinów, spragnionych grabieży.

W r. 614 za czasów najazdu Chozroesa, który podpalał i mordował w Palestynie, Laura św. Saby zaznała godziny krwawej walki. Na osiem dni przed wzięciem Jerozolimy (19 maja) bandy perskie, przebiegające okolice, rozpoczęły oblężenie monasteru, spodziewając się tam bogatego łupu. Pustelnicy schronili się jedni do tajemnych jaskiń, drudzy do klasztoru św. Eljasza koło Betleem. — Jednakże

czterdziestu pośród nich dzielnie pozostało w Laurze, woląc stawić czoło barbarzyńcom, jak opuścić lubą swą samotnię.

Ani groźby, ani prześladowania, ani męki nie zmogły siły ducha, ani nie naruszyły bohaterskiego spokoju świętych anachoretów. Z uśmiechem kładli głowy pod topór i okryte pokutniczemi bliznami piersi ochotnie poddawali pod ciosy mieczów i noży niewiernych. Martyrjologja rzymska wspomina 16 maja ich męczeństwo.

Zaledwie cesarz Herakljusz przywrócił między r. 622 a 628 władzę swą nad Palestyną, mnisi powrócili do Laury pod przewodnictwom Modesta, który ze zrozumiałem nabożeństwem pozbierał kości świętych męczenników. Liczba mnichów znowu się powiększyła i w wieku następnym, jak podają dokumenta, doszła do 150. — I wtedy również nie brakło ani napadów, ani grabieży Arabów, którzy uśmiercili ponownie dwudziestu zakonników. — Musiano otoczyć klasztor wałem ochronnym i utrzymywać tam straż.

Niektórzy historycy twierdzą, opierając się na świadectwie pielgrzyma, księcia Radziwiłła, że za czasów Solimana II, tj. pomiędzy latami 1537 i 1541, znowu miała miejsce masowa rzeź, zginęło jakoby wówczas tysiąc (!) mnichów. Fakt ten przedstawiać się miał następująco:

Nowy gubernator turecki, świeżo był przybył do Jerozolimy. Mnisi św. Saby pośpieszyli hołd mu złożyć. Każdy przyniósł kurczę w podarunku dla gubernatora, ażeby zaskarbić sobie jego opiekę. Gubernator uznał, że kurcząt nie za dużo dostał, ale że ilość mnichów jest stanowczo za wielką. Przyjąwszy ofiarę, zaczął się dopytywać jakiej wiary są ci czarni zakonnicy. — Zaledwie odpowiedziano mu, że są to chrześcijanie, wykrzyknął: „Za wielu giaurów, za wielu giaurów! Nie mogę patrzeć okiem przychylnem na to, ażeby tylu derwiszów żyło gromadnie; są dość liczni na to aby wzniecić bunt. Koniecznem jest więc część ich wymordować; nie będą wówczas potrzebowali opieki niczyjej i nikt im już przykrości nie wyrządzi“.

Nie tracąc czasu, na dłuższe rozhowory, rozkazał janczarom schłostać ich i szyję im uciąć, w swojej własnej obecności. Ocalało tylko dwudziestu dzięki temu, że byli młodzi i silni i z tych uczyniono niewolników gubernatora. Ten ostatni zawiadomił natychmiast sułtana o swojej mężnej działalności, a sułtan nie omieszkał pochwalić swego okrutnego przedstawiciela, zapoczątkowanie karjery swej politycznej tak gorliwym aktem pobożności i bohaterstwa muzułmańskiego.

Historja ta jest mało prawdopodobną, zwłaszcza jeśli chodzi o ilość ofiar, jednakże godną jest zanotowania, gdyż rzuca światło na niesprawiedliwość i tyranję, którą cierpieli nabożni anachoreci w krainie tej przez Boga błogosławionej, i którą użyźniły krew i pot Chrystusa, lecz która więcej jak inne doświadczyła gwałtów barbarzyństwa, jarzma ciemięzców i wstydu upokorzeń.

Pomimo wszystko Laura istniała nadal, aż do chwili gdy, czy to skutkiem napadów Beduinów, czy z braku możli-

wości wyżywienia się, czy też przez niedbalstwo, większość budynków stała się przybytkiem szakali i gniazdem drapieżnych ptaków.

Pod koniec wieku XVIII były próby odrestaurowania Laury. Obecny remont datuje się z r. 1840 i uczyniono go na koszt Rosji. Obecnie Laurę zamieszkuje około 40 mnichów grecko-schizmatyckich, którzy twierdzą, że stosują się do najpierwszej reguły zakonnej, ułożonej w IV wieku przez św. Bazylego Wielkiego. Pozostają oni pod protektoratem Rosji, która pragnąc rozszerzyć swój wpływ polityczny i chcąc prowadzić religijną propagandę, jest zawsze i wszędzie potężnem ramieniem zwolenników odszczepieństwa Focjusza.

Jednakże nabożny pielgrzym, który o sercu i wzroku spragnionem, który na nizinach, dolinach i wzgórzach szukał śladów Boskiego Mistrza, wspomniawszy dawne tradycje tych miejsc i zaludniwszy w wyobraźni jaskinie te dawnymi ich gospodarzami, puszczając się w powrotną drogę, czuje się ogarniętym nie-

Rzeź niewiniątek.

wypowiedzianym smutkiem i melancholją. — Nie znalazł on bowiem wśród rzekomych spadkobierców świętych eremitów tego co oświecało Laurę blaskiem świętości, co nieciło i ożywiało najczyściejsze bohaterstwa, nadając jej piętno wielkości, która nigdy nie ginie: Wiary Katolickiej.

O. Ludwik Abatangelo. Z. F. M.

PRZYWILEJE
udzielone Krzyżowcom i dobrodziejom Ziemi św.

Członkowie Krucjaty Ziemi św. korzystają z około 25 tysięcy Mszy św., które się odprawiają corocznie na ich intencje w kościołach Ojców Franciszkanów w wielu miejscach św., a mianowicie w bazylice Grobu św., na Kalwarji, w Getsemani, w Betleem i Nazarecie, i we wszystkich innych kościołach pamiątkowych w Palestynie.

Mają oni udział w dobrych uczynkach, modlitwach, postach i pielgrzymkach, które kiedykolwiek Ojcowie Franciszkanie, pielgrzymi i tamtejsi chrześcijanie w Ziemi św. odprawiają. Mogą korzystać z licznych odpustów, które są nadane

miejscom św. i które mogą ofiarować za dusze w czyścu cierpiące. Zyskać mogą odpust zupełny na Boże Narodzenie i na Wielkanoc, jeżeli ze skruchą odprawią spowiedź, przyjmą Komunię św. i pobożnie nawiedzają kościół, albo kaplicę publiczną i tam przez jakiś czas pomodlą się na intencję Ojca św. Odpustu zupełnego dostępują Krzyżowcy i Promotorowie tego świętego dzieła, jeżeli w godzinie śmierci po przyjęciu sakramentów św., albo w razie niemożności, przynajmniej po wezwaniu Imienia Jezus, czy ustnie, czy myślą przyjmą śmierć z ręki Boga z cierpliwością i poddaniem się jako karę należną za grzecby. Wszyscy Promotorowie, którzy zbierają jałmużny na korzyść Ziemi św. mogą odpustu zupełnego w dzień Obrzezania Pana Jezusa, w Wniebowzięcie N. M. P. jeżeli przystąpią do Sakramentów św. i w kościele pomodlą się na intencję Ojca św., jakto wyżej wyłożono.

Odpusty cząstkowe. Wszyscy Krzyżowcy dostępują odpustu 7 lat i 7 kwadragen, jeżeli sercem skruszonem od-

mówią 5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś i 5 Chwała Ojcu, na cześć pięciu Ran Pana Jezusa.

Najprzew. Księża Biskupi, którzy nakazują zbieranie jałmużn na korzyść Ziemi św. we Wielki Piątek, i kapłani, którzy polecają to dobre dzieło swym owieczkom i którzy zbierają jałmużny i odsyłają je do Komisarjatów Ziemi św. otrzymują przywilej nakładania odpustów stacji Drogi Krzyżowcj na krzyżyki, a także przywilej poświęcania paska św. Franciszka i nadawania mu odpustów według przepisanego rytuału. (Kongr. Odpustów dnia 26 czerwca 1894).

Zwycięzcy !

Spokojni zwycięzcy świata —
Brunatny habit ich broń —
Różaniec ich miecz —
Temi są Fraciszkanie Ziemi świętej.

W przeciągu 700 lat pobytu swego
[w Ziemi św.
zostało przeszło 3.000 Franciszkanów —
męczennikami: miecza, poświęcenia —
dobroczynności.

Jak zostać Krzyżowcem, czyli członkiem Armji Krzyża św.

Kto ma dobrą wolę przyczynić się do dobrej sprawy, popierać sprawę Ziemi św.,, zostać członkiem Armji Krzyża św., niech zgłosi się do Komisarjatu Ziemi św. w Krakowie, klasztor Braci Mniejszyc, ul. Reformaka 4. Tu zostanie przyjętym do Armji Krzyża św. — do uczestnictwa w modlitwach i zasługach Ziemi św. — dostanie uprzywilejowany medalion Ziemi św, — a nawet może zostać Zelatorem tj. jeszcze 14-tu innych członków zjednać do tej zbożnej sprawy. Ofiary przy tej okazji są dowolne, które uprasza się do Komisarjatu przesyłać.

Zelatorów nam potrzeba, by nowych członków zjednywali i ofiary na Ziemię św. zbierali — to też do tej pracy zbożnej zapraszamy Was serdecznie P. T. Czytelnicy bądźcie członkami a z członków

Zelatorami Ziemi św. Przyjmujemy też na Dobrodziejów za wpłatą większej ofiary na Ziemię św. Przyjmujemy żywych — a nawet zmarłych, którzy będą mieć uczestnictwo we Mszach i innych zasługach a dusze ich pomoc w modlitwach,

Przyjmujemy na Członków wieczystych, którzy jednorazowo wpłacają większą kwotę na ofiary Ziemi św.

Obowiązki te członków nie są tak wielkie, a przywileje bardzo liczne. Każdy wpisujący się dostaje książeczkę, z której dowie się o swoich obowiązkach i przywilejach.

Zatem zapisujcie się do Armfi Krzyża św.

Adres Komisarjatu:

O. Anatol Pytlik
Gener: Komisarz Ziemi Św.
Kraków
ul. Reformacka 4.
(klasztor Braci Mniejszych).

Wiadomości z Ziemi św.

Pielgrzymki:

Latem ubiegłego roku wiele pielgrzymek nawiedziło święte miejsca w Palestynie, jednak ostatnie zaburzenia w Egipcie, obchody w Palestynie, trzęsienia ziemi we Włoszech wpłynęły bardzo ujemnie na liczbę przybywających. Znaczniejsze pielgrzymki w tym roku były: 1) Pielgrzymka Włoskiej akademji morskiej bardzo liczna podzielona na kilka grup, uczniowie z profesorami. 2) Pielgrzymka księży z Austrji. 3) Narodowa pielgrzymka włoska licząca 250 osób — prowadzona przez dwóch arcybiskupów. 4) Jubileuszowa pielgrzymka z Niemiec z okazji 75-lecia założenia Armji Krzyża św. i Komisarjatu gen. W tej pielgrzymce zmarło 2 księży. 5) Narodowa pielgrzymka belgijska — z okazji pamiątkowej uroczy-

stości ogłoszenia niepodległości Belgji. 6) Pielgrzymka szkoły marynarskiej w Hiszpanji bardzo liczna. 7) Z Francji 48-ma z rzędu pielgrzymka Św Ludwika. Z wielu jeszcze innych mniejszych pielgrzymek aż do ostatnich prawie dni listopada nawiedzało ziemie św.

Żydzi w Palestynie niezadowoleni z Rządu angielskiego.

Narodowa Rada Żydowska ogłosiła bojkot Rady Prawodawczej i wstrzymanie się od brania udziału w nowej Radzie Prawodawczej i wogóle od zabierania głosu w rozporządzeniach parlamentarnych. Przyjęto też wniosek, że „Żydzi, nie połączą się ze zgromadzedzeniem prawodawczem, którego zadaniem jest paraliżowanie czynności około stworzenia Narodowego Ogniska Żydowskiego“.

Przygotowania do 4-tej polskiej pielgrzymki Ziemi św.

Tyle zewsząd jedzie do ziemi św. pielgrzymek a od nas z Polski kiedy będzie? Oto pytanie które ciśnie się na usta, które nadsyłają nam do Komisarjatu do Krakowa. Komisarjat generalny nasz polski dotychchczas urządził 3 pielgrzymki do Ziemi św. które prowadził Ś. p. O. Zygmunt Janicki, ostatnia przed wojną światową w r. 1914. Po wojnie robił starania o pielgrzymkę były komisarz gen. O. Kamil Manik — było to w roku 1928 jednak zpowodu wieiu przyczyn niedoszła ona do skutku, podjęte jednak starania nie ustają i daj Boże czasu normalnego — a w roku przyszłym t. j. 1932 pielgrzymka 4-ta polska do Ziemi św. pojedzie urządzona przez Komisarjat gen. w Krakowie.

W następnym numerze więcej o tej sprawie napiszemy, by sprawę wyświetlić, Komisarjat za zwłokę usprawiedliwić a P. T. Czytelników do 4 polskiej pielgrzymki do Ziemi św. powoli przygotować.

Nowy klasztor w Nazarecie.

W maju ub. roku P. O. Aureljusz Maretta Kustosz ziemi św. poświęcił nowy klasztor fanciszkański w Nazarecie. Klasztor jest obszerny, zbudowany według zakonnej prostoty ma być z pomieszczeniem dla ojców pracujących przy parafjach w Nazarecie oraz dla nowicjatu zakonnego, jak również i gościnnem schronieniem dla księży będących na studjach w Ziemi św.

Z dziedziny odkryć:

Seminarjum amerykańskie „Xenia“ i szkoła badań orjentalnych dokonało w ostatnich czasach odkryć wielu cennych a dobrze zachowanych przedmiotów starożytnych, związanych z różnemi wydarzeniami biblijnemi. Wykopaliska te stanowią doniosłe świadectwo kultury Pa-

lestyny od roku 2.000 do 586 przed Narodzeniem Chrystusa, w tym mniej więcej czasie, kiedy król Nabuchodonozor zburzył miasto.

Znaleziono testament Ptolomeusza VIII.

W czasie prac wykopaliskowych na Cyrenaice, prowadzonych pod nadzorem Instytutu archeologicznego w Rzymie znaleziono marmurową płytę, na której widnieje krótka historja Cyrenajki i testament ostatniego Ptolomeusza króla rządcy Egiptu, który będąc rządcą też Cyrenajki, odstąpil ją Rzymianom.

Również w Aleksandrji natrafiono w czasie robót niwelacyjnych na zupełnie dobrze zachowaną galerję z czasów rzymskich, mieszczącą w sobie cenne bogactwa acheologji.

Wystawa starożytności w Paryżu.

W muzeum Osangerie w Paryżu została ostatnio otwarta wystawa starożytności wschodnich — czasów bardzo dawnych — które ilustrują pewien kontakt pomiędzy Grecją, Syrją i Francją w swojej epoce

Z dziedziny nauki:

Rząd palestyRski ma już w Palestynie 308 szkół elementarnych — z tego 29 żeńskich. Nadto Żydzi mają 80 ogródków dziecięcych do których uczęszcza 4.000 chłopców. Muzułmanie posiadają 7 szkół, Chrześcijanie mają 162 szkół, do których uczęszcza 15.000 dzieci.

Wielka śmiertelność wśród dzieci w Palestynie.

W przeciągu roku 1929 zmarło w Palestynie 7.784 dzieci poniżej 1 roku. W okręgu Tul Carem — 1100 wypadków śmierci, liczono 850 dzieci — a w okręgu de Napluse na 1.327 wypadków, 1000 samych śmierci dzieci.

Ofiary na Ziemic św. złożone przez Członków Armji Krzyża św.

Michał Majcher 50 zł., Kurja Biskupia Pelplin 12.483.81 zł., Józej Antonczyk 65 zł., Katarzyna Cetera 25 zł., Franciszka Sikora wiecz. Członek 120 zł., Magd. Wałkowiak 21 zł., Marja Ostrowska 5 zł.,

Ludwik Czachor 27 zł., Jan Winiarczyk 4 zł., Ranoszek Jan 5 zł., Józef Ferdyn od † Pawła Trembaczowskiego 50 zł., Józefa Bernecka 10 zł., Teresa Babiska 67.10 zł., Paulina Cogiel wiecz. Czł. 50 zł., † Jan Damaszek wiecz. Czł. 50 zł., Klemens Kołodziej 30 zł., Br. Apolonjusz 10 zł., Siostry Felicjanki Nowy Sącz 3 zł., Marja Krzyżanowska 4 zł., Katarzyna Ziober 28 zł., Bolesław Świderski 22 zł., Majkutowa Józefa i dwie osoby inne 7.50 zł., Wiktor Kołodziej 24 zł., Antoni Michałowicz 2 zł., Franciszek Pyrlik 4 zł.

Wszystkim P. T. ofiarodawcom i Dobrodziejom — Komisarjat składa serdeczne „Bóg zapłać“.

Zmarli Członkowie „Armji Krzyża św.“

Michał Wyczyszczak, Wawrzyn Stotkoj i Pawlina, Jan Bukowski, Wawrzyn Nowak i Marja, Agnieszka Makuch, Antoni Danaj, Antowi Gromada, Józefa Siejakowska, Jadwiga Pechowiak, Michat Drop, Stanisław Srama i Katarzyna, Katarzyna

i Marcin Dąbek, Andrzej i Józefa Gumny, Józefa Gumny, Bernard i Antoni Cieszyński, Franciszka i Ignac Marcinkowscy, Andrzej Mazur, Benard Kulupa. Dusze w czyscu: Kazimierz Kulupa, Michał Kryśko,, Anna Müttelstet, Bernard Müttelstet, Krzysztof Krüger i Józefa, Józef Bukowski, Balbina i Elżbieta, Janusz i Marjanna Urbasz, Walenty Pytka, Jakób i Michał Mazurkiewicz, Rozalja Peksa, Marja i Marcin Fryś, Antoni i Michał Molik, Przybylska Helena i Walenty, Walenty i Marja Frankowiak, Michał i Wiktorja Sikora, Mieczysław Prosch, Agnieszka i Marcin Kaplin, Franciszka i Regina Kubiak, Klementyna i Michał Chudziński, Franciszek Chudziński, Katarzyna i Wincenty Kubisz, Tomasz Michalina i Walenty Proch, Anna i Edward Krügier, Mikołaj Kubecki, Zuzanna i Marcin Leśnik, Józefa Górska. Dusze w czyscu: Ignac i Marjanna Kosmowska. Dusze w czyscu: Jan Ziemek, Helena i Sabina Garstecka, Antoni i Konstancja Grabelska, Anna Prela, Jan Kot, Anna Wikera, Antonina Piątek, Maciej i Paweł Michalscy, Anna

Cepuch, Katarzyna Gabryś, Anna Pcioń, Winceuty Znamirowski, Franciszek Siliński i Anna, Jędrzej Śmiałek, Karol Ćwiertniewicz i Antonina, Jan Koziora, Marja i Piotr Ostrowski, Antoni, Jan, Piotr i Antoni Kaczmarek, Jan, Apolonja, Michał i Anna Kabut. Dusze w czyscu: Grzegorz Polczyn, Michał Szrama, Katarzyna Kubisz, Marja Chudzińska, Szymon Szrama, Katarzyna, Stefan Bukowski, Marta i Agnieszka Bukowska, Jan Smogór. Dusze w czyscu: Michał Majcher, Marja Kamińska, Julja, Zofja Gargała, Zofja Gmyrecka, Marja Gatuszka, Adam Kołodziej, Rozalja Borzenkowa, Rozalja Bromboszcz, Paweł Prembaczewski, Jan Damaszek, Stanisław Ptaszyński, Jan Wójcicki, ks. prob. Józef Butanowicz.

A dusze ich i dusze wszystkich wiernych zmarłych, przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju!

Drukarnia J. Gablankowskiego w Krakowie
ulica Sławkowska 6. Tel. 14465.

Wykaz odpustów zupełnych, których dostąpić mogą członkowie Armji św. Krzyża przy zwykłych warunkach w uroczystość Bożego Narodzenia, w Zmartwychwstanie Pańskie (Wielkanoc) i w godzinę śmierci. Zelatorzy Armji św. Krzyża dostępują jeszcze w Nowy Rok i w uroczystość Wniebowzięcia Najśw. Marji Panny. Noszący zaś dewocjonalia poświęcone w Ziemi św. dostępują odpustu zupełnego w uroczystości Pana Jezusa, Najśw. Marji Panny i Świętych Apostołów. Odpustu lat 7 i 7 kwadragen dostępują, jeżeli odmówią 5 razy *Ojcze nasz*, 5 razy *Zdrowaś Marjo* i 5 *Chwała Ojcu* na cześć pięciu ran Pana Jezusa.

Adres Komisarjatu Ziemi świętej:

O. Anatol Pytlik

w Krakowie, ul. Reformacka Nr. 4.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca O. Anatol Pytlik
Zakonu Braci Mniejszych.

Posłaniec św. Antoniego

Wychodzi co miesiąc we Lwowie
w klasztorze Braci Mniejszych OO. Reformatów
ul. Janowska l. 66.

Kalendarz Św. Antoniego

Rok 1931—to rok jubileuszowy
700-lecie śmierci Św. Antoniego

z tej okazji wyszedł jubileuszowy kalendarz Św. Antoniego — który można nabyć w Redakcji Posłańca we Lwowie albo w klasztorze Reform. w Krakowie.

DRUKARNIA J. Gablankowskiego

w Krakowie,
ul. Sławkowska 6

Telefon Nr. 144-65.

Zaopatrzona w nowoczesne maszyny do składania i pospieszne do druku oraz wielki wybór pism, wykonuje ozdobne książki do nabożeństwa, obrazki kolorowe tygod. i mies. po cenach niskich.